

2. BIJENALE SLIKARSTVA

2. Bijenale slikarstva održat će se u Domu HDLU-a, Meštrovićevom paviljonu i bit će podijeljeno na dvije cjeline od kojih jedna predstavlja međunarodni program Vienna Calling, u kojem je predstavljeno dvanaestero suvremenih austrijskih slikara i slikarica, a druga program hrvatske selekcije koja će predstaviti 54 slikara i slikarice svih generacija i njihove slike dovršene u razdoblju posljednje dvije godine.

Hrvatska selekcija podijeljena je na dvije cjeline, prvu čine pozvani autori: Boris Bućan, Đuro Seder, Zlatko Keser, Nikola Koydl te Martina Grlić, Ivona Jurić, Lea Popinjač, Vanja Trobić i Željka Cupek. U povjerenstvu za izbor radova prijavljenih na Natječaj za izlaganje na 2. Bijenalu slikarstva bili su: Dalibor Jelavić, Zlatan Vrkljan, Zoltan Novak, Josip Zanki i Tomislav Buntak. Od 147 prijava pristiglih na Natječaj, odabrani su radovi 43 slikara i slikarica.

Boris Bućan, Đuro Seder, Zlatko Keser i Nikola Koydl su u svojim zrelim godinama nastavili aktivnu izlagačku i slikarsku djelatnost pokazujući vitalnost i stvaranje kontinuiteta domaće slikarske scene zadnjih 50 godina, spajajući nizove pitanja, osobnih kriza i sumnji s vitalnim slikarskim jezikom i osobnim poniranjem u osebnost slikarskog istraživanja koje bez obzira na vremenski tok zadržava svoju vitalnost. S druge strane pet mladih pozvanih slikarica su znak pojave velikog broja slikarica mlađe generacije, koje su završile akademije u tijeku, ako to možemo tako nazvati, ovog zadnjeg vala popularnosti slikarstva posljednjih deset godina. Kao i njihovi muški kolege iz generacija, studirali su u vrijeme kad je slikarstvo jedan od najvećih trendova na svjetskoj likovnoj sceni, što im je dalo dodatno ohrabrenje i odlučnost u upornom slikanju. Ukupno 14 od 16 slikarica mlađe je od 35 čak većina i od 30 godina. Martina Grlić medijski je najpoznatija u svom melankoličnom svijetu sjećanja, akromatske palete, no dvije ambiciozno nastupajuće slikarice Vanja Trobić i Ivona Jurić, razvijajući osoban jezik, kod Vanje Trobić, izrazito prisutna na sceni posljednje dvije godine, naslonjene na šamanske, simboličke prizore i na primjetljivost suvremene tradicije ilustracije i murala, uz dinamičko korištenje formata štafelajne slike, dok kod Ivone Jurić nailazimo na slojeve koji izlaze jedan preko drugog razvijajući intimističku kvalitetu prostora slike no ne skrivajući snagu i odlučnost uranjanja u osobni svijet motiva koji stoje pomaknuti od središta visoke kvalitete spoja osobnog izraza i tehnike izvedbe, zasigurno vrlo osebnostna slikarica. Željka Cupek i Lea Popinjač, dvije slikarice koje su napravile hrabri odmak od figuracije i zašle u prostor slika gradeći osoban znak i gradeći osobnu strukturu slike.

Ivana Vulić se predstavila javnosti odličnom serijom figurativnih kompozicija koje ćemo imati priliku vidjeti i na ovoj izložbi, bogato slikanih prizora. Gordana Meštrović je prisutnija na sceni od Natalije Borčić, Ivane Koren, Marije Koruga, Andreje Musa, Patricije Purgar, Valentine Supanz, Alme Trtovac no sve one, s prije navedenima, čine izrazito zanimljivu, potencijalom bogatu generaciju slikarica za koje ne možemo spominjati ženski rukopis već jedino univerzalni osobni slikarski izraz koji nosi novu kvalitetu likovnoj sceni. Marijana Birtić i Gordana Bakić Vlahov nešto starije generacije, koje su se predstavile javnosti zapaženim izložbama, njegujući osobne poetike i stvarajući osobne pejzaže; Marijana Birtić s pejzažima praznih krajobraza, a Gordana Bakić s osobnim pejzažom slikarske instalacije, iznoseći sliku ispred površine zida, uranjajući u prostor ili uvlačeći prostor u sliku, nezaobilazne su pojave na izložbi.

Generacija mlađih slikara kreće od poznatih Zlatana Vehabovića, Sebastijana Dračića, Pavla Pavlovića, Stjepana Šandrka, Stipana Tadića, Fedora Fischera, Marka Zemana, Mirana Blažeka do najmlađih i manje prisutnih na sceni Mohamada Davida Shreima, Grgura Akrapa, Ivana Markovića, Ivana Prerada,

Lava Paripovića, Mateja Kneževića, Želimira Borčića, Adama Atile, Marka Zubaka, Ivica Kurtza, Ivica Gabrića. Niz talentiranih, među kojima su i zvijezde naše mlade slikarske scene, predstavljeni su uglavnom figurativnim prizorima visoke kvalitete, uz monumentalne apstraktne kolaže Marka Zemana.

Josip Dražen Pavić i Ivan Lovreković, motivom i načinom, zajedničkim slikanjem slike nalaze se po strani od suvremene slikarske scene.

I za kraj ostaje široka grupacija srednje generacije hrvatskih slikara poznatih u likovnoj javnosti koji su svojim izložbama oblikovali scenu zadnjih dvadeset godina, a aktivno su bili i njihovi sudionici zadnje dvije godine. Jedan od u javnosti najpoznatijih slikara, Lovro Artuković predstavlja se slikom monumentalnih dimenzija, prvi puta izloženom izvan Laube, pa organizirani prostor slike Duje Jurića, čvrste i monumentalne slike Matka Vekića, razigrane slike super heroja Bojana Šumonje, autoportreti Roberta Paulette, jasne slike zaustavljenog pokreta Davora Krelje te serija niza manjih formata monokromatske skale. Ivica Malčić samo s tri pojedinačne slike propitkuje svoje granice, ekspresivni i pomaknuti šarm bogato i slojevito slikanih slika Danka Friščića, ekspresivni znak Viktora Daldona, nervozni potezi i namazi na slikama Davora Mezaka te Domagoj Sušac s naslikanim odijelima, oblikuju prostor unutar prostora ostvarujući dojam nadrealnog.